

двама-та, като главатари на народъ-тъ: Алекси отъ Фочича, Рувичъ съ най-страшны мѣченія отъ Аганлія. Следъ тѣхъ още и кнезове-тъ: Илія Бирчанинъ, Петъръ отъ Ресавъ, Райца отъ Сабърдие и много други — кой ще ги всички имянува? — получиѣхъ ужаснѣ смъртъ. Голѣмо ужасание бѣше сега по Сърбіѣ! Тукъ ся незнаеше кой е на смъртъ отрѣденъ, като ся за губилища опредѣлены-тъ мѣста на врѣдъ распрострѣхъ; цѣль народъ сѣрбскій мисляхъ да истрѣжъ, и най-сиромашный-тъ ся бояше за животъ-тъ си. По села-та само старцы-тъ и деца-та посрѣщвахъ турцы-тъ; оружани-тъ пакъ бѣгахъ изъ планинѣ-тъ и по скривалища-та хайдушки. На скоро следъ робение-то и смъртъ-тъ на погорѣ наименовани-тъ кнезове и кметове, грухна на единцѣтъ една чета отъ яничары въ Тополъ за да дигнѣтъ и Кара-Георгія.

Въ такавѣ страшнѣ опасность скочи Кара-Георгій съ свои-тъ домашны на оружие, нѣколко яничары тутакси усмърти, а прочіи-тъ распѣди. Тогда той залови планинѣ-тъ: и като ся сговори съ Янка Катича и Васа Чаранича, тогда и тримата рѣшихъ ся, да нечакать догдѣ-то ги варвари-тъ на даи-тъ повѣрѣжъ, и да ги срамно отъ смъртъ-тъ имъ лишѣтъ, нѣ да тѣи сами потѣрсежъ смъртъ-тъ си като юнацы мѣжние. Катичъ бѣше, като бюлюкбаша, побудилъ на войнѣ всички-тъ си за оружие способны чловѣцы врѣхъ Пазваноглу*); зацо-то той бѣше

*) Османъ Пазваноглу бѣше ся попредѣ въ войнѣ-тъ 1788 год. турилъ като глава на едно отдѣление башѣ-базушко, и тогда бѣше той съ силѣ отѣрвалъ оныя мюд-